

Konti, som her er Tale om? Det er: Lønninger og andre Udbetalinger til Hærens Personale, Udgifter til Naturalforplejning, Udgifter til Sygevesen, Udgifter til Beklædning og deslige, Udgifter til Indkvartering m. m., Udgifter til Undervisningsanstalter, Udgifter til Hestehold, Dislokations- og Lejrudgifter, „forskellige Udgifter“ og saa endelig Udgiften til Københavns Bøining. Det er altsaa paa samtlige disse Poster, som indeholde den væsentligste Del af Krigsministeriets Budget, at man ved kongelig Anordning skulde kunne afvige fra den i Finansloven § 22 specificerede Anvendelse. Jeg gad nok vidst, om vor Bedtæggelse her fik synderlig Betydning, selv om vi i øvrigt vare inden for normale Tilstande. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der i Anmærkningerne staar, at Merudgifterne skulle „i det væsentlige indvindes ved Indskrænkning af det værnepligtige Mandstabs Tjenestefølgere, eller ved Besparelser paa andre af de ovennævnte Konti“. Jeg tror, at den Karakteristik jeg har givet af Forholdet, skal holde Stik, nemlig at Ministeren paa den Maade vil saa en aldeles overvejende Raadighed over Enkelthederne paa Budgettet. Hvis det ikke er Meningen, maatte Anmærkningerne være affattet anderledes. Naar den højtærede Minister siger, at det gælder ikke hele Budgettet, saa har jeg heller ikke sagt det, jeg har kun refereret til Anmærkningerne. Hovedkontoen L. er for Eksempel undtagen derfra, men den er Genstand for en jærlig Anmærkning. Ministeren vil nu mene, at jeg havde ikke nogen Ret til at sætte den i Forbindelse med den anden nævnte Anmærkning, men selv om der ikke er nogen formel Forbindelse, er der dog en reel. Naar man vil foretage denne Omflytning mellem de forskellige Raabenarter, som er Meningen med Anmærkningerne, vil en lignende Omflytning være nødvendig paa Konto L. Der maa man saa ogsaa flytte om, fordi rimeligvis det Krigsmateriel, der skal være til Anvendelse for Infanteri og Kavalleri maa formindskes, og Ingeniørerne og Artilleriets Materiel til Gengæld forøges. Jeg kan ikke se rettere, end at de to Ting reelt komme i nogen Forbindelse med hinanden. Med Hensyn til § 26 mente den ærede Minister, at det var betænkeligt at indskrænke Bevillingen til fortsat Fabrikation af Gevær til 50,000 Kr., fordi man derved ikke kunde holde Geværfabrikken tilstrækkelig i Gang. Jeg vil dog protestere imod dette Argument, ikke netop specielt for denne Kontos Bedkommende, hvor Ministeren, saa vidt jeg kan forstaa, dog vist vil staa sig til Taals med,

hvad her er bevilget, men jeg vil gøre den almindelige Bemærkning, at det er et farligt Argument, naar man en Gang har oprettet en Fabrik eller har en Virksomhed i Gang, som f. Eks. Orlogsværftet, at man saa siger, at nu maa denne Virksomhed stadig holdes i Gang nogenlunde inden for de samme Rammer, og saa maa Lovgivningsmagten give, hvad det koster, saa maa man bevilge saa meget mere og gaa saa meget hurtigere frem med Anstæffelser, end man maaste ellers vilde anse det for fornødent. Det kan umuligt være Meningen, det kan være ganske rigtigt, at det kan være pinligt for Administrationen at skulle indskrænke en saadan Fabrikation eller et saadant Konglomerat af Virksomheder, som man har paa Orlogsværftet, men disse Virksomheder ere dog til for at tilfredsstille Statsfornödenheder, og man maa virkelig ikke for at holde dem i Gang, gaa ud over Statens strenge Fornödenheder paa disse Omraader. Med Hensyn til Ammunitionsmagasinerne erklærede Ministeren Nægtelsen for uheldig og Bevillingen for vanskelig at undvære, men jeg forstod dog paa hans Udtalelser saa meget, at heller ikke han mente, at den var absolut nødvendig.

Jeg kommer nu til det sidste Punkt, Rytbatterierne. Derom sagde den ærede Minister, at det var forunderligt, at man fra den politiske Side her i Tinget, som jeg tilhører, vilde bekæmpe disse Rytbatterier; den ærede Minister mente, at de netop svarede til de militære Anskuelser, der i tidligere Aar vare gjorte gældende her af det ærede Medlem fra Nøen (Wøffen). Jeg skal slet ikke komme nærmere ind paa dette, det maatte ogsaa nærmest være det ærede Medlem fra Nøens Sag, hvis han fandt Anledning til at inblade sig i denne Forhandling, at drøfte dette med den ærede Minister; det ligger slet ikke for her. Jeg skal kun fastholde den Bemærkning, jeg gjorde, da jeg første Gang talte, at en Bevilling som denne faar en helt anden Betydning, og kommer til at staa i et helt andet Lys, efter at den ærede Minister ad provisorisk Vej har skabt en Befæstning omkring Københavns, end den samme Bevilling vilde have faaet, før dette skete. Den ærede Minister kan, saa meget han vil, sige, at de to Ting staa slet ikke i organisk Forbindelse med hinanden. Jeg ved meget vel, at man godt kan gaa til det ene uden det andet, at Rytbatterierne kunne have deres Betydning ogsaa uden Københavns Befæstning, og jeg er slet ikke blind for, at de ikke paa den Maade høre organisk sammen. Men, jeg har Ret i, hvad jeg sagde, at efter at Københavns Befæstning er skabt, er den